

SITUAȚIA PROFESIEI DE ASISTENT MEDICAL LA NIVEL MONDIAL

2020

REZUMAT

*Investiții în educație, locuri
de muncă și leadership*

Investițiile în asistenții medicali

vor contribui nu numai la obiectivele ODD legate de sănătate, ci și la cele privind educația (ODD4), cele legate de gen (ODD5), muncă decentă și creșterea economică (ODD 8).

Tedros Ghebreyesus
Director General, OMS

Elisabeth Iro
Asistent Medical Șef, OMS

Annette Kennedy
Președinte
Consiliul Internațional al Asistenților Medicali

Sheila Tlou
CoPreședinte, Nursing Now

Nigel Crisp
CoPreședinte, Nursing Now

ISBN 978-92-4-000329-3 (versiunea electronică)
ISBN 978-92-4-000330-9 (versiunea imprimată)

© Organizația Mondială a Sănătății 2020. Unele drepturi rezervate.
Această lucrare este disponibilă sub licența CC BY-NC-SA 3.0 IGO .

Imagini copertă

Rândul 1 (de la stânga la dreapta): © Vladimir Gerdo/TASS via Getty, © Irene R. Lengui/L'IV Com, © Tanya Habjouqa

Rândul 2 (de la stânga la dreapta): © Jaime S. Singlador/Photoshare, © AKDN/Christopher Wilton-Steer

CUVÂNT ÎNAINTE

Situația profesiei de asistent medical la nivel mondial 2020: investiții în educație, locuri de muncă și leadership apare în contextul în care lumea asistă la o implicare fără precedent în acoperirea universală cu servicii de sănătate. În același timp, capacitatea noastră de pregătire și reacție în caz de urgență este testată de actuala pandemie COVID-19 și de migrația în masă a populației cauzată de conflicte. Asistenții medicali oferă îngrijiri vitale în fiecare dintre aceste circumstanțe. Acum, mai mult ca niciodată, lumea are nevoie ca ei să lucreze la întreaga dimensiune a educației și pregătirii lor.

Acest prim raport al *Situației profesiei de asistent medical la nivel mondial* dezvăluie multe aspecte ce merită a fi lăudate în ceea ce privește forța de muncă din domeniul asistenței medicale. Oportunitățile de educație avansată în domeniul asistenței medicale și creșterea rolurilor profesionale inclusiv la nivel de politică, pot duce la îmbunătățirea sănătății populației. În același timp, continuăm să fim martorii unor inegalități uriașe în distribuția asistenților medicali în întreaga lume, ce trebuie abordate.

2020 este Anul Internațional al Asistentului Medical și al Moașei și reprezintă o oportunitate de a valorifica dovezile din raportul *Situația profesiei de asistent medical la nivel mondial 2020* și de a aborda o agendă care să determine și să susțină progresul, până în anul 2030. În acest scop, îndemnăm guvernele și toate părțile interesate să:

- investească în accelerarea masivă a **educației** în domeniul asistenței medicale – învățământ superior, infrastructură și studenți - pentru abordarea nevoilor globale, pentru a răspunde cererii interne și tehnologiilor în continuă schimbare și evoluției continue a modelelor integrate de sănătate și asistență socială;
- creeze cel puțin 6 milioane de noi **locuri de muncă** pentru asistenți medicali până în 2030, în special în țările cu venituri mici și medii, pentru a echilibra deficitul estimat și pentru a remedia distribuția inechitabilă a asistenților medicali în întreaga lume;
- consolideze **leadershipul** profesiei de asistent medical - atât liderii actuali, cât și cei viitori - pentru a se asigura că aceștia dețin un rol influent în elaborarea politicilor de sănătate și în luarea deciziilor și pentru a contribui la performanța sistemelor de sănătate și de îngrijire socială.

Toate țările pot lua măsuri pentru susținerea acestei agende. Majoritatea țărilor pot desfășura aceste acțiuni cu resurse proprii. Pentru țările care necesită asistență din partea comunității internaționale, trebuie să direcționăm o parte din ce în ce mai mare a investițiilor de capital uman către economia de sănătate și îngrijire socială. Aceste investiții vor conduce, de asemenea, la progrese în cadrul Obiectivelor de Dezvoltare Durabilă, cu dividende pentru echitatea de gen, abilitarea economică a femeilor și încadrarea în muncă a tinerilor.

Să profităm de această oportunitate de a ne implica într-un deceniu de acțiuni care începe cu investiții în educație, locuri de muncă și leadership pentru asistenți medicali.

ODD 3

ODD 4

ODD 8

Rolul central al asistenților medicali în realizarea acoperirii universale cu servicii de sănătate și a Obiectivelor de Dezvoltare Durabilă

Asistenții medicali sunt esențiali în respectarea promisiunii de „a nu lăsa pe nimeni în urmă” și în eforturile globale de atingere a Obiectivelor de Dezvoltare Durabilă (ODD). Ei aduc o contribuție fundamentală obiectivelor naționale și globale legate de o serie de priorități în materie de sănătate, printre care acoperirea universală cu servicii de sănătate, sănătatea mintală și bolile netransmisibile, pregătirea și reacția la situații de urgență, siguranța pacientului și furnizarea de îngrijiri integrate centrate pe persoană.

Nici o agendă de sănătate globală nu poate fi realizată fără eforturi concertate și susținute de maximizare a contribuției forței de muncă din domeniul asistenței medicale și a rolurilor asistenților medicali în cadrul echipelor de sănătate interprofesionale. În acest scop, este nevoie de intervenții politice care să le permită să aibă impact și eficiență maxime, prin optimizarea sferei de aplicare și a competențelor de leadership, alături de investițiile accelerate în educație, competențe și locuri de muncă pentru asistenții medicali. Astfel de investiții vor contribui și la obiectivele ODD legate de educație, gen, muncă decentă și creștere economică incluzivă.

Acest raport privind *Situația profesiei de asistent medical la nivel mondial 2020* elaborat de Organizația Mondială a Sănătății (OMS), în parteneriat cu Consiliul Internațional al Asistenților Medicali și campania globală *Nursing Now* și cu sprijinul guvernelor și a unei game extinse de parteneri, oferă argumente convingătoare privind valoarea forței de muncă a asistenților medicali, la nivel global.

© Shapecharge/Getty Images

Asistenții medicali constituie cel mai mare grup ocupațional din sectorul sănătății, reprezentând aproximativ

59%

din profesiile din sănătate.

2020 - Situația actuală a dovezilor

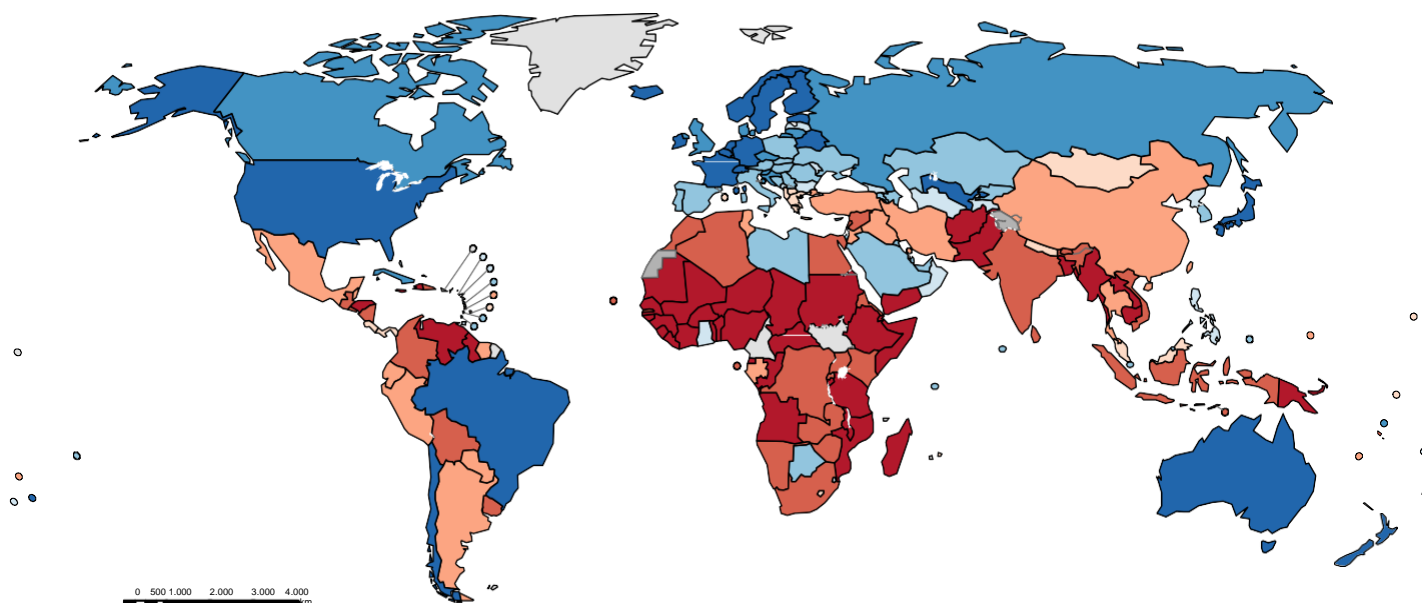
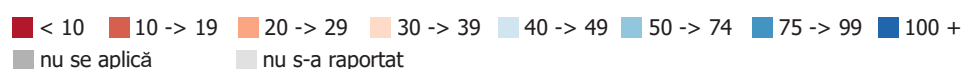
Dimensiunea și domeniul de aplicare a forței de muncă a asistenților medicali se extind. Totuși, această extindere nu este echitabilă, este insuficientă pentru a răspunde cererii tot mai mari și lasă în urmă unele populații.

191 de țări au furnizat date pentru acest raport, un record absolut și o creștere cu 53% față de disponibilitatea datelor din 2018. Aproximativ 80% dintre țări au raportat 15 indicatori sau mai mulți. Cu toate acestea, există lacune considerabile în datele privind capacitatea educației, finanțarea, salariile și indemnizațiile și fluxurile pieței forței de muncă pentru sănătate. Acest lucru împiedică efectuarea unor analize ale pieței muncii în domeniul sănătății, care ar putea influența politicile privind forța de muncă a asistenților medicali și deciziile referitoare la investiții.

Forța de muncă din domeniul asistenței medicale de la nivel global este de 27,9 milioane, din care 19,3 milioane sunt asistenți medicali profesioniști. Aceasta indică o creștere a rezervei totale cu 4,7 milioane în perioada 2013-2018 și confirmă faptul că asistența medicală constituie cel mai mare grup ocupațional din sectorul sănătății, reprezentând aproximativ 59% din profesiile de sănătate. Cele 27,9 milioane de membri ai personalului de asistență medicală includ 19,3 milioane (69%) asistenți medicali profesioniști, 6 milioane (22%) asistenți medicali profesioniști asociați și 2,6 milioane (9%) care nu sunt clasificați în niciuna din cele două categorii.

Forța de muncă globală din domeniul asistenței medicale nu este proporțională cu acoperirea universală cu servicii de sănătate și cu ODD. Peste 80% dintre asistenții medicali ai lumii se găsesc în țări care reprezintă jumătate din populația lumii. Deficitul global de asistenți medicali, estimat la 6,6 milioane în 2016, a scăzut ușor la 5,9 milioane în anul 2018. Se estimează că 5,3 milioane (89%) din acest deficit este concentrat în țările cu venituri mici și medii-tranșa inferioară, unde creșterea numărului de asistenți medicali abia ține pasul cu creșterea populației, îmbunătățind doar într-o mică măsură raportul dintre asistenții medicali și populație. Figura 1 ilustrează variația mare în ceea ce privește raportul asistenți medicali-populație, cele mai mari deficite fiind în țările din regiunile africane, din Sud-Estul Asiei și estul Mediteranei, precum și în unele țări din America Latină.

Figura 1 Densitatea personalului de asistență medicală, raportat la o populație de 10.000 persoane în 2018

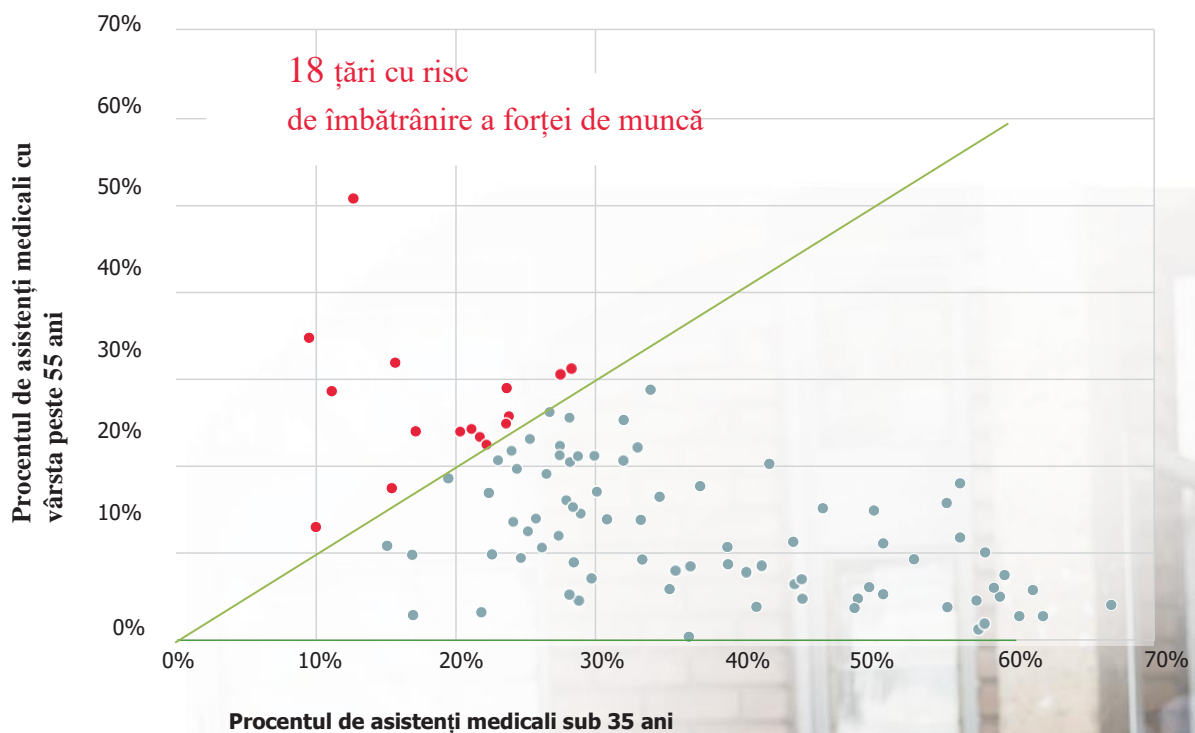
*Include profesioniștii din domeniul asistenței medicale și personalul auxiliar.

Sursa: National Health Workforce Accounts, Organizația Mondială a Sănătății 2019. Ultimele date disponibile din perioada 2013-2018.

În anumite regiuni, tiparele de îmbătrânire a forței de muncă din domeniul sănătății amenință stabilitatea rezervei de asistenți medicali. La nivel global, forța de muncă alcătuită din asistenți medicali este relativ tânără, dar există disparități între regiuni, cu structuri de vârstă considerabil înaintate în regiunile americane și europene. Țările cu un număr mai mic de asistenți medicali aflați la începutul carierei (cu vârsta sub 35 de ani) raportat la cei care se apropie de pensionare (în vârstă de 55 de ani sau mai mult) vor trebui să crească numărul absolvenților și să consolideze pachetele de retenție pentru a menține accesul la serviciile de sănătate. Țările cu o forță de muncă în domeniul asistenței medicale trebuie să își îmbunătățească distribuția echitabilă la nivelul întregii țări. Așa cum ne arată Figura 2, țările cu procente mai mari de asistenți medicali care se apropie de pensionare comparativ cu cei tineri (țările situate deasupra liniei verzi) se vor confrunța în viitor, cu probleme în menținerea forței de muncă a asistenților medicali.

Figura 2 Procente relative ale asistenților medicali cu vârste de peste 55 de ani și sub 35 de ani (țări selectate)

● Fiecare punct reprezintă o țară / Linia verde indică locul în care numărul asistenților medicali aproape de pensionare este egal cu cel al asistenților tineri din forța de muncă

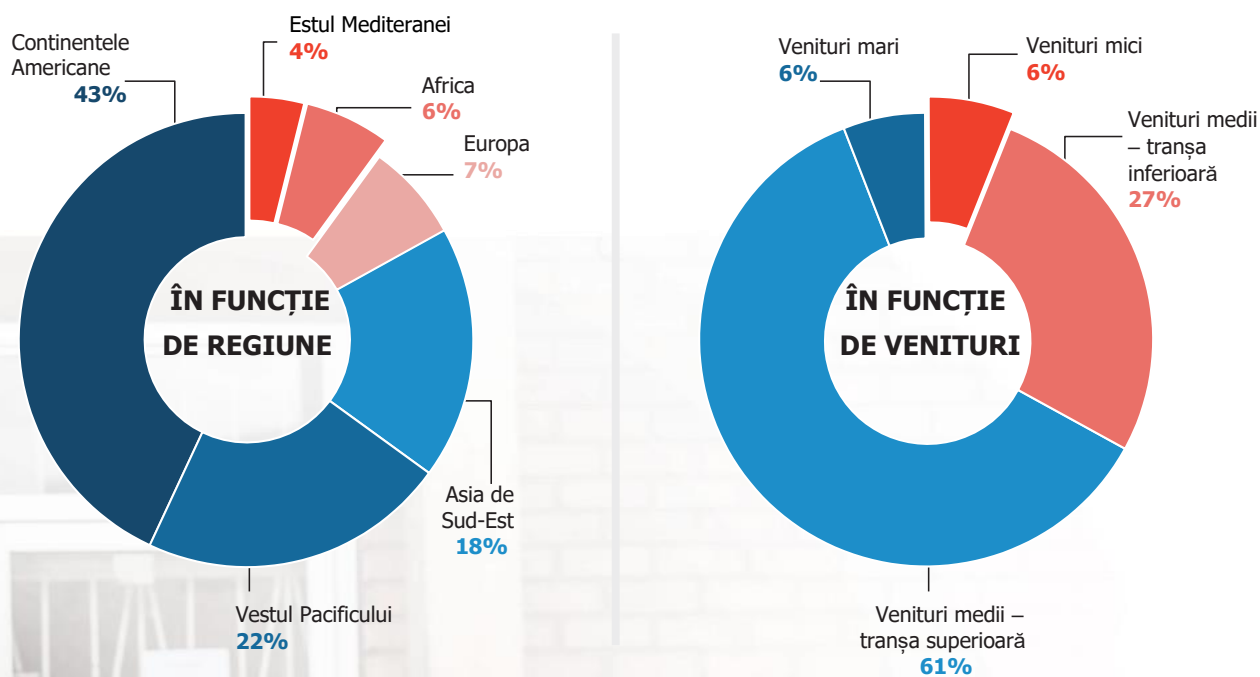
*Include profesioniștii din domeniul sănătății și personal auxiliar din domeniul sănătății. Sursa: National Health Workforce Accounts, Organizația Mondială a Sănătății 2019. Ultimele date disponibile raportate între 2013 și 2018.

Pentru a rezolva lipsa acestui deficit până în anul 2030, în toate țările numărul total de asistenți medicali absolvenți ar trebui să crească cu o medie de 8% pe an, alături de o capacitate îmbunătățită de încadrare în muncă și de retenție a acestor absolvenți.

Fără această creștere, tendințele actuale indică o cifră de 36 de milioane de asistenți medicali până în 2030, lăsând un deficit estimat pe baza nevoilor de 5,7 milioane, în principal în regiunile din Africa, Asia de Sud-Est și estul Mediteranei. În paralel, o serie de țări din regiunile americane, europene și din vestul Pacificului s-ar confrunta în continuare cu un deficit definit la nivel național. Figura 3 ne arată creșteri estimate ale numărului de asistenți medicali în funcție de regiunea OMS și de venit/țară.

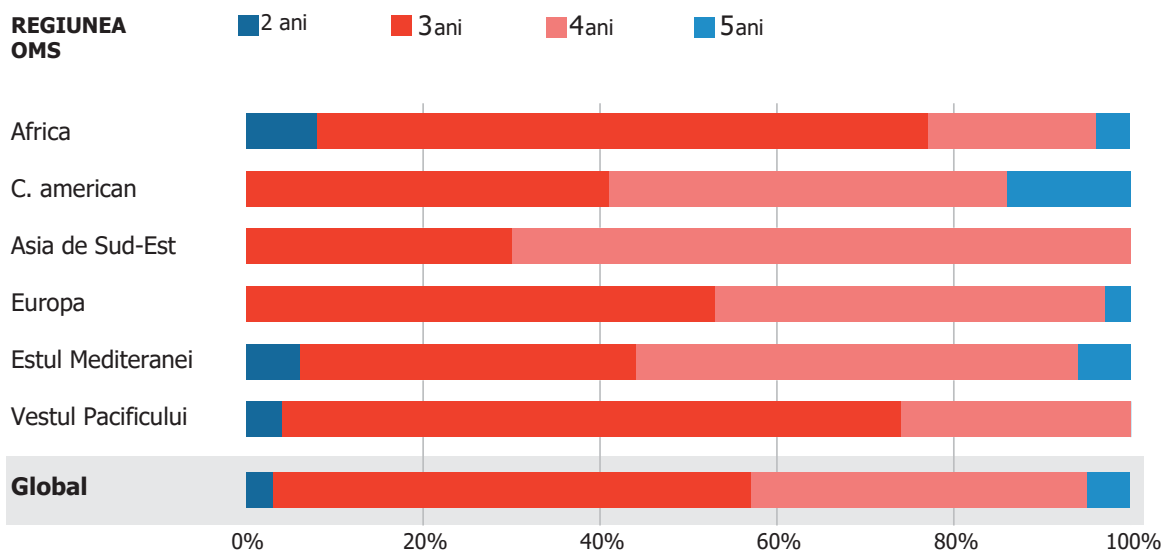
Figura 3 Creșteri estimate (până în 2030) a rezervei de asistenți medicali, în funcție de regiune OMS și de venit/țară

**Include profesioniștii din domeniul sănătății și personalul auxiliar din domeniul sănătății.*

În timp ce tiparele evoluează, distribuția echitabilă și retenția asistenților medicali rămân o PROVOCARE APROAPE UNIVERSALĂ.

Figura 4 Durata medie (în ani) a educației pentru profesioniștii din domeniul asistenței medicale, în funcție de regiunea OMS

Sursa: Conturile Naționale de forță de muncă din domeniul sănătății 2019 pentru 99 de țări și baza de date Sigma pentru 58 de țări. Ultimele date disponibile raportate de țări între 2013 și 2018.

Majoritatea țărilor (152 din 157 respondente; 97%) au raportat că durata minimă a educației asistentului medical este reprezentată de un program de trei ani.

Majoritatea țărilor au raportat, cu privire la standardele pentru conținutul și durata educației (91%), mecanisme de acreditare (89%), standarde naționale pentru calificare în învățământul superior/universitare (77%) și educație interprofesională (67%). Cu toate acestea, nu se cunosc multe aspecte legate de eficacitatea acestor politici și mecanisme. În plus, există încă diferențe considerabile între nivelurile minime de educație și formare a asistenților medicali pe lângă limitările legate de capacitate, cum ar fi deficitul de instituții de învățământ superior, limitările infrastructurii și disponibilitatea locurilor de plasament clinic. Așa cum ne arată Figura 4, la nivel global, durata minimă a educației asistenților medicali este predominant de 3 sau 4 ani.

Un număr de 78 de țări (53% dintre cele respondente) au raportat că dețin roluri de practică avansată pentru asistenți medicali.

Există dovezi solide că asistenții medicali de practică avansată pot îmbunătăți accesul la servicii de îngrijire medicală primară în comunitățile rurale și că pot aborda problema disparităților în ceea ce privește accesul la îngrijiri a populațiilor vulnerabile din mediul urban. Atunci când sunt abilitați și sprijiniți să lucreze la întreaga capacitate a educației și formării lor, asistenții medicali de la toate nivelurile pot oferi servicii eficiente de îngrijire primară și preventivă, printre multe alte servicii de sănătate esențiale pentru realizarea acoperirii universale cu servicii de sănătate.

Un asistent medical din 8 își exercită profesia într-o altă țară decât cea în care s-a născut sau a fost format.

Mobilitatea internațională a forței de muncă a asistenților medicali este în creștere. Deși modelele evoluează, distribuția echitabilă și retenția asistenților medicali reprezintă o provocare aproape universală. Migrația negestionată poate agrava deficitul și poate

contribui la accesul inechitabil la serviciile de sănătate. Multe țări cu venituri mari, din diferite regiuni, par să se bazeze prea mult pe mobilitatea internațională a asistenților medicali, din cauza numărului scăzut de absolvenți sau a deficitului existent în raport cu numărul de locuri de muncă disponibile în domeniul asistenței medicale și cu capacitatea de angajare a noilor absolvenți în cadrul sistemului de sănătate.

Majoritatea țărilor (86%) dețin un organism responsabil de reglementare a profesiei de asistent medical. În aproape două treimi (64%) din țări este necesară o evaluare inițială a competențelor pentru intrarea în profesia de asistent medical și în aproape trei sferturi (73%), se solicită dezvoltare profesională continuă pentru continuarea exercitării profesiei. Cu toate acestea, în afară de câteva acorduri subregionale privind recunoașterea reciprocă, reglementările privind educația și practica profesiei de asistent medical nu sunt armonizate. Organismelor de reglementare li se solicită să mențină actualizate reglementările privind educația și practica, precum și registrele privind forța de muncă a asistenților medicali, actualizate într-o eră extrem de digitală și bazată pe echipă. În Figura 5 sunt prezentate procentele în care sunt în vigoare dispoziții de reglementare privind condițiile de muncă.

Profesia de asistent medical rămâne una extrem de sexistă, cu prejudecăți aferente la locul de muncă. Aproximativ 90% din forța de muncă alcătuită din asistenți medicali este feminină, însă puține funcții de conducere din domeniul sănătății sunt deținute de asistente medicale sau femei. Există dovezi ale unei diferențe de remunerare între sexe, precum și a altor forme de discriminare între sexe, în mediul profesional. În majoritatea țărilor au fost raportate protecții legale, inclusiv legate de programul de lucru și condițiile de muncă, salariul minim și protecția socială, dar nu în mod echitabil în toate regiunile. Puțin peste o treime din țări (37%) au raportat măsuri pentru prevenirea atacurilor asupra lucrătorilor din sănătate.

82 din 115 țări au raportat că dețin o funcție de conducere, la nivel național, în domeniul asistenței medicale, responsabilă cu oferirea de contribuții la politica de asistență medicală și de sănătate. În 78 de țări (53% dintre cele care au oferit un răspuns), a fost instituit un program de dezvoltare a leadership-ului în domeniul asistenței medicale. Atât prezența unui post de asistent medical șef (CNO) sau echivalent, cât și existența unui program de leadership în profesia de asistent medical, sunt asociate cu un mediu de reglementare mai puternic pentru profesia de asistent medical.

Figura 5 Procentul țărilor cu dispoziții de reglementare privind condițiile de muncă

Reglementarea privind programul și condițiile de lucru
(133 DA din 142)

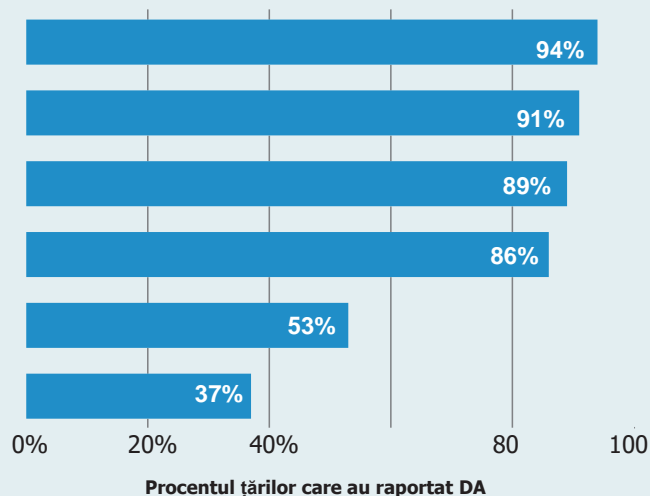
Regulamentul privind protecția socială
(125 DA din 137)

Regulamentul privind salariul minim
(119 DA din 134)

Consiliul profesiei de asistent medical
(141 DA din 164)

Dovada unor roluri avansate ale asistentului medical
(50 DA din 95)

Măsuri pentru prevenirea atacurilor asupra
lucrătorilor în sănătate
(20 DA din 55)

Sursa: National Health Workforce Accounts, Organizația Mondială a Sănătății 2019.

Direcții viitoare pentru politica forței de muncă în domeniul asistenței medicale

© John W. Poole/NPR

1 Țările afectate de deficit vor trebui să crească finanțarea pentru educația și încadrarea în muncă a cel puțin încă 5,9 milioane de asistenți medicali.

Se estimează că investițiile suplimentare în educația asistenților medicali se situează în intervalul de 10 dolari americani pe cap de locuitor, în țările cu venituri mici și medii. Ar fi necesare investiții suplimentare pentru angajarea asistenților medicali, după absolvire. În majoritatea țărilor, acest lucru se poate realiza cu fonduri interne. Acțiunile includ revizuirea și gestionarea cheltuielilor salariale naționale, și în unele țări, ridicarea restricțiilor cu privire la oferta de personal de asistență medicală. În cazul în care resursele interne sunt limitate pe termen mediu și lung, de exemplu în țările cu venituri mici și contextele vulnerabile sau afectate de conflict, trebuie luate în considerare mecanisme precum acordurile instituționale de colectare de fonduri. Partenerii de dezvoltare și instituțiile de finanțare internaționale pot ajuta prin transferul investițiilor de capital uman pentru educație, angajare, gen, sănătate și dezvoltarea competențelor, în strategiile naționale privind forța de muncă, pentru promovarea îngrijirilor medicale primare și obținerea unei acoperiri universale cu servicii de sănătate. De asemenea, investițiile în forța de muncă a asistenților medicali pot contribui la progres în crearea de locuri de muncă, echitate de gen și implicare a tinerilor.

2

Țările trebuie să consolideze capacitatea de colectare, analiză și utilizare a datelor privind forța de muncă din domeniul sănătății. Acțiunile necesare includ accelerarea punerii în aplicare a Conturilor naționale privind forța de muncă din domeniul sănătății și utilizarea datelor pentru analizele pieței muncii pentru sănătate, în scopul influențării elaborării politicilor și a deciziilor privind investițiile. Colectarea datelor privind profesia de asistent medical va necesita participarea în cadrul organismelor guvernamentale, precum și implicarea principalelor părți interesate cheie, cum ar fi consiliile de reglementare, instituțiile de învățământ pentru asistenți medicali, furnizorii de servicii medicale și asociațiile profesionale.

3

Mobilitatea și migrația asistenților medicali trebuie monitorizate în mod eficient și gestionate în mod responsabil și etic. Acțiunile necesare includ consolidarea punerii în aplicare a Codului de practică global OMS privind recrutarea internațională a personalului din domeniul sănătății de către țări, agenții de recrutare și părți interesate de la nivel internațional. Parteneriatele și colaborarea cu organele de reglementare, sistemele de informare a forței de muncă din domeniul sănătății, angajatorii, ministerele și alte părți interesate pot îmbunătăți capacitatea de monitorizare, conducere și reglementare a mobilității internaționale a asistenților medicali. Țările care se bazează prea mult pe asistenții medicali migranți trebuie să vizeze o mai mare autonomie investind mai mult în producția internă de asistenți medicali. Țările care se confruntă cu pierderi excesive ale forței de muncă din domeniul asistenței medicale din cauza migrației externe, trebuie să ia în considerare măsuri de atenuare și pachete de retenție, cum ar fi creșterea salariilor (și a echității remunerației), îmbunătățirea condițiilor de muncă, crearea de oportunități de dezvoltare profesională și facilitarea exercitării profesiei de către asistenții medicali, la întreaga lor capacitate de educație și formare.

4

Programele de educație și formare a asistenților medicali trebuie să certifice absolvenții care să determine progresul îngrijirilor primare de sănătate și al acoperirii universale cu servicii de sănătate. Acțiunile includ investiții dedicate formării asistenților medicali, disponibilitatea locurilor de plasament clinic și accesibilitatea programelor oferite pentru a atrage o diversitate de studenți. Profesia de asistent medical trebuie să fie o alegere de carieră bazată pe știință, tehnologie, muncă în echipă și echitate în sănătate. Asistenții medicali șefi și alte părți interesate de la nivel național, pot conduce dialogul național cu privire la programele corespunzătoare privind intrarea în profesie și specializarea asistenților medicali, pentru a se asigura că există o ofertă adecvată pentru a răspunde cererii de absolvenți în cadrul sistemului de sănătate. Curricula trebuie să fie aliniată la prioritățile naționale de sănătate precum și la problemele globale emergente, pentru a pregăti asistenții medicali să lucreze eficient în echipe interprofesionale și pentru a perfecționa competențele absolvenților în tehnologia sănătății.

5

Leadership-ul și autoritatea profesiei de asistent medical sunt esențiale pentru consolidarea forței de muncă din domeniul asistenței medicale. Acțiunile includ stabilirea și susținerea rolului unui asistent medical superior în cadrul guvernului responsabil de consolidarea forței de muncă naționale a asistenților medicali și de a contribui la decizii privind politica de sănătate. Asistenții medicali șefi trebuie să contribuie la eforturile de consolidare a datelor privind forța de muncă a asistenților medicali și să conducă dialogul politic care să determine luarea unor decizii bazate pe dovezi privind investițiile în forța de muncă alcătuită din asistenți medicali. Trebuie să existe sau să se organizeze programe de leadership, pentru a susține dezvoltarea acestuia în rândul asistenților medicali tineri. Mediile fragile și afectate de conflict vor necesita în mod obișnuit un accent special pentru a (re)construi bazele instituționale și capacitatea individuală pentru o guvernare și gestionare eficientă a forței de muncă din domeniul asistenței medicale.

6 Autoritățile de planificare și reglementare trebuie să optimizeze contribuțiile practicii profesiei de asistent medical.

Acțiunile includ asigurarea că asistenții medicali din echipele de îngrijiri primare lucrează la întreaga dimensiune a domeniului lor de practică. Trebuie extinse modelele eficiente conduse de asistenți medicali, atunci când este cazul, pentru a satisface nevoile de sănătate ale populației și pentru a îmbunătăți accesul la îngrijirile primare de sănătate, inclusiv cererea tot mai mare în ceea ce privește îngrijirea bolilor netransmisibile și integrarea asistenței medicale și sociale. Politicile la locul de muncă trebuie să abordeze problemele cu impact asupra retenției asistenților medicali în unitățile de practică. Printre acestea se numără sprijinul necesar pentru modele de îngrijiri și roluri de practică avansată conduse de asistenți medicali, valorificarea oportunităților oferite de tehnologia digitală de sănătate și luarea în considerare a modelelor de îmbătrânire a forței de muncă din domeniul asistenței medicale.

7 Factorii de decizie, angajatorii și autoritățile de reglementare trebuie să-și coordoneze acțiunile în sprijinul muncii decente.

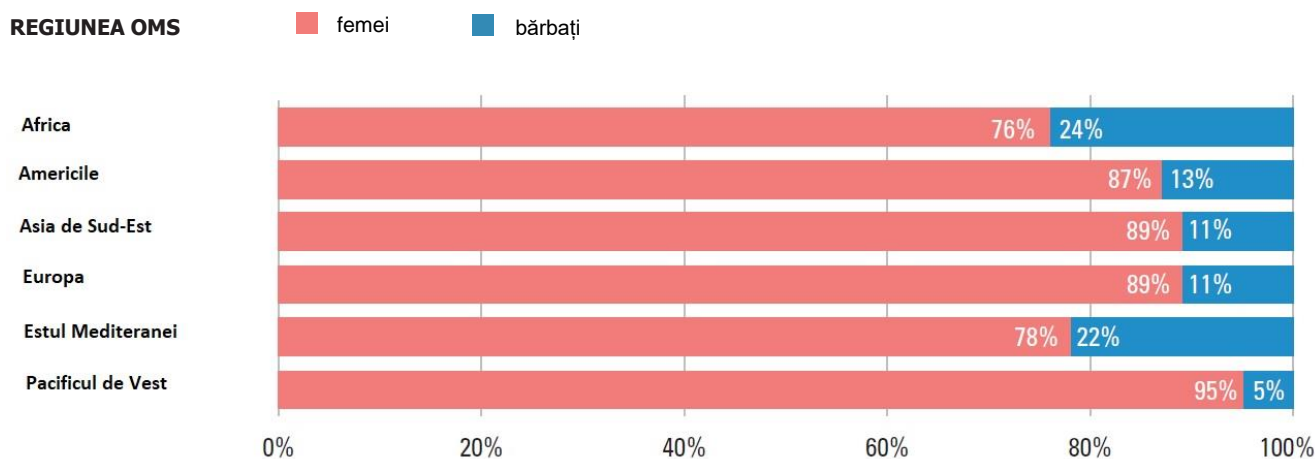
Țările trebuie să ofere un mediu care să permită practicilor de asistență medicală să îmbunătățească atragerea, distribuția, retenția și motivația forței de muncă alcătuită din asistenți medicali. Nivelurile de personal adecvate, sănătatea și siguranța ocupațională și securitatea și sănătatea în muncă trebuie consolidate și prioritizate, astfel încât eforturile speciale ale asistenților medicali ce lucrează în medii fragile, vulnerabile și afectate de conflicte, să dea rezultate. Remunerația trebuie să fie corectă și corespunzătoare pentru atragerea, retenția și motivarea asistenților medicali. În plus, țările trebuie să acorde prioritate și să pună în aplicare politici pentru a aborda și a răspunde problemelor privind hărțuirea sexuală, violența și discriminarea în profesia de asistent medical.

8 Țările trebuie să elaboreze, în mod deliberat, politici privind forța de muncă alcătuită din asistenți medicali care integrează perspectiva de gen.

Acțiunile includ punerea în aplicare a unui sistem de remunerare echitabil și neutru din perspectiva genului, în rândul cadrelor medicale, precum și asigurarea faptului că politicile și legile care vizează diferența de salarizare între femei și bărbați se aplică și sectorului privat. Considerentele legate de gen trebuie să influențeze politicile privind serviciile de îngrijire cu privire la funcțiile de educație, practică, reglementare și conducere, ținând cont de faptul că forța de muncă alcătuită din asistenți medicali este încă predominant feminină (Figura 6).

Considerentele politice ar trebui să includă medii de muncă pentru femei, de exemplu, prin ore de lucru flexibile și realizabile, care să răspundă nevoilor în schimbare ale asistentelor medicale în calitate de femei, și prin intermediul unor oportunități de dezvoltare a leadership-ului, transformatoare din perspectiva genului, pentru femeile care alcătuiesc forța de muncă a asistenților medicali.

Figura 6 Procentul personalului de asistență medicală alcătuit din asistenți medicali de sex feminin și masculin, în funcție de regiunea OMS

Sursa: National Health Workforce Accounts, Organizația Mondială a Sănătății 2019. Ultimele date disponibile raportate între 2013 și 2018.

Politicile la locul de muncă trebuie să abordeze problemele despre care se știe că afectează retenția asistenților medicali în unitățile de practică, printre care sprijinul necesar pentru modelele de îngrijire plasate sub responsabilitatea asistenților medicali și rolurile de practică avansată.

9

Reglementarea profesiei de asistent medical trebuie modernizată. Acțiunile includ armonizarea standardelor de educație și acreditare în domeniul asistenței medicale, instituirea recunoașterii reciproce a educației și a acreditărilor profesionale în domeniul asistenței medicale și dezvoltarea unor sisteme interoperabile care să permită autorităților de reglementare să verifice ușor și rapid acreditările și istoricul disciplinar al asistenților medicali. Cadrele de reglementare, inclusiv sfera de practică, evaluările inițiale ale competențelor și cerințele privind dezvoltarea profesională continuă, trebuie să faciliteze capacitatea asistenților medicali de a lucra în deplinătatea sferei lor de educație și formare, în cadrul unor echipe interprofesionale dinamice.

10

Colaborarea este cheia. Acțiunile includ dialogul intersectorial condus de ministerele sănătății și asistenții medicali șefi (CNO) și implicarea altor ministere relevante (precum educația, migrația, finanțele, forța de muncă) și a părților interesate din sectorul public și privat. Un element cheie este consolidarea capacității de gestionare eficientă a politicilor publice, astfel încât investițiile din sectorul privat, capacitatea educațională și rolurile asistenților medicali în furnizarea serviciilor de sănătate, să poată fi optimizate și alinate la obiectivele politicii publice. Asociațiile profesionale de nursing, instituțiile de învățământ și educatorii, organismele de reglementare și sindicatele, grupurile de studenți și tineret asistenți medicali, grupurile de la nivel local și campaniile globale precum *Nursing Now* aduc contribuții valoroase la consolidarea rolului asistenților medicali în cadrul echipelor de îngrijire, în scopul atingerii priorităților globale privind sănătatea.

Investiții în educație, locuri de muncă și leadership

Acest raport a furnizat date și dovezi solide cu privire la forța de muncă alcătuită din asistenți medicali. Aceste informații sunt necesare pentru a sprijini dialogul politic și pentru a facilita luarea deciziilor de a investi în profesia de asistent medical în scopul consolidării îngrijirilor primare de sănătate, al realizării acoperirii universale cu servicii de sănătate și al atingerii progresului în ceea ce privește ODD.

În ciuda semnelor de progres, raportul a evidențiat și domeniile aflate în centrul preocupărilor. În multe țări cu venituri mici și venituri medii-tranșa inferioară din regiunile Africii, Asiei de Sud-Est și estul Mediteranei, va fi necesară o accelerare a progresului, pentru rezolvarea principalelor lacune. Cu toate acestea, nu ar trebui să stea liniștite nici țările cu venituri mari și medii-tranșa superioară, în care capacitatea limitată a ofertei, structura de vârstă mai înaintată a forței de muncă din domeniul asistenței medicale și dependența de recrutarea internațională, reprezintă o amenințare la îndeplinirea cerințelor naționale cu privire la forța de muncă a asistenților medicali.

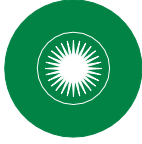
Guvernele naționale, sprijinite, după caz, de partenerii interni și internaționali, trebuie să mobilizeze și să favorizeze accelerarea eforturilor pentru:

- ▶ **crearea capacității de leadership, management și gestionare a forței de muncă a asistenților medicali**, în scopul promovării agendelor relevante privind educația, sănătatea, ocuparea forței de muncă și perspectiva de gen;
- ▶ **optimizarea rentabilității investițiilor curente în asistență medicală, prin adoptarea opțiunilor de politică necesare** în ceea ce privește educația, munca decentă, remunerarea echitabilă, distribuția, productivitatea, reglementarea și menținerea forței de muncă alcătuită din asistenți medicali;
- ▶ **accelerarea și susținerea investițiilor suplimentare în educația și competențele asistenților medicali**, precum și în locuri de muncă.

Aceste investiții esențiale vor necesita resurse financiare suplimentare. Dacă acestea vor fi puse la dispoziție, profitul pentru societăți și economii poate fi măsurat din punct de vedere al rezultatelor îmbunătățite în materie de sănătate pentru miliarde de oameni, al creării de milioane de oportunități de ocupare a forței de muncă calificată în special pentru femei și tineri, și al îmbunătățirii securității sănătății la nivel mondial. Situația referitoare la investițiile în educație, locuri de muncă și leadership în profesia de asistent medical este clară: părțile interesate relevante trebuie să se implice în acțiune.

În colaborare cu:

THE AGA KHAN UNIVERSITY

Australian Government
Department of Health

jhpiego

Johns Hopkins University Affiliate

JOHNS HOPKINS
SCHOOL OF NURSING

FEDERAL MINISTRY OF
HEALTH

NC SB
Leading Regulatory Excellence

UNITED ARAB EMIRATES
MINISTRY OF HEALTH & PREVENTION

Wintec
WAIKATO INSTITUTE OF TECHNOLOGY
Te Kura hiri o Waikato

مؤسسة قطر
Qatar Foundation

ISH

مؤتمر القمة العالمي للابتكار في الرعاية الصحية
World Innovation Summit for Health

WORLD BANK GROUP

9 789240 003293